

Téma: Míra sociální kontroly v sousedství a charakter tohoto sousedství.

Při definování obou pojmů vycházíme z Velkého sociologického slovníku I, II (Praha : Karolinum, 1996.)

Sousedství je skupina osob, která delší dobu bydlí v těsné blízkosti. Společně udržují specifický typ sociální interakce. Od primárních skupin se liší formálnějším charakterem vztahů. Skupinotvorným činitelem je společné a trvalejší užívání daného území za účelem uspokojování základních či běžných denních potřeb (bydlení, nákup, hry dětí, ...) a nutnost, respektive výhodnost sociální regulace tohoto užívání. Rozlišujeme několik typů sousedství, které se vyznačují různou frekvencí sociální interakce, šíří její funkční náplně a intenzitou účasti v ní.

Sociální kontrola je konfrontace reálného chování jedince nebo skupiny s kolektivně sdílenými hodnotami a normami tohoto chování, průběžně prováděná účastníky sociální interakce. Působí jako regulativní mechanismus stavu společnosti v její stabilitě i v jejích proměnách. A tím zajišťuje řád společnosti.

Teoretická hypotéza: Míra sociální kontroly závisí na charakteru sousedství.

Dimenze charakteru sousedství:

- struktura zástavby
- trvání sousedství (indikátory: délka, plynulost)
- skladba obyvatel

Dimenze sociální kontroly:

- sociální interakce (příklady indikátorů: frekvence, hustota)
- charakter vztahů mezi sousedy

Praktická hypotéza: Charakter vztahů mezi sousedy závisí na délce trvání sousedství.

Téma: **Vzdělání a ekologie.**

VZDĚLÁNÍ je „sociální instituce zahrnující skupiny, organizace, normy, role a statusy spojované s předáváním vědomostí a dovedností členům společnosti.“ (Jandourek, J. 2001: 276) Výše vzdělání koreluje s inteligencí dále ovlivňuje míru a potřebu informovanosti, schopnost vyhledávat informace, dovednost uvědomění si souvislostí a šíří nahlédu. Pracujeme s tímto pojmem ve smyslu nejvyššího dokončeného vzdělání v rámci institucionalizovaného státem uznávaného vzdělávání (školství).

EKOLOGIE je věda o vzájemných vztazích mezi organismy a jejich prostředím. Jako ekologickou uvědomělost chápeme fakt, že jsou si lidé vědomi toho, že svým chováním působí na životní prostředí, a proto se snaží, aby důsledky jejich činnosti na něj měly co nejmenší dopad.

Teoretická hypotéza: Míra ekologické uvědomělosti je přímo úměrná stupni dosaženého vzdělání.

Dimenze působení člověka na přírodu:

- bydlení
- výživa
- doprava
- zaměstnání
- rekreace
- odpady (příklad indikátoru: třídění odpadů)

Dimenze vzdělání:

- typ vzdělání (indikátory: humanitní, technické, přírodovědné, ...)
- stupeň dosaženého vzdělání

Praktická hypotéza: Stupeň dosaženého vzdělání determinuje míru aktivity při účasti na třídění odpadů.

Použitá literatura:

Jandourek, Jan. Sociologický slovník. 2001. Praha: Portál.